

دوره بحرانی مهار علف‌های هرز لوپیاچیتی (*Phaseolus vulgaris* L.) در لردگان

مجید آقاطیخانی^۱، علیرضا یدوی و سید علی محمد مدرس ثانوی^۱

چکیده

به منظور تعیین دوره بحرانی مهار علف‌های هرز در زراعت لوپیاچیتی (*Phaseolus vulgaris*) رقم تلاش، در شهرستان لردگان از توابع استان چهارمحال و بختیاری آزمایشی طی دو سال (۱۳۷۹-۸۰ و ۱۳۸۰-۸۱) در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. در این آزمایش شش تیمار به صورت طول دوره‌های عاری از علف هرز و شش تیمار به صورت دوره‌های تداخل علف‌های هرز به فواصل زمانی ۱۰ روزه پس از سبز شدن لوپیاچیتی اعمال گردید. تیمارهای مهار (دوره‌های بدون علف هرز از زمان سبز شدن تا ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، و ۵۰ روز پس از سبز شدن لوپیاچیتی) به صورت وجین علف‌های هرز روییده در هر کرت تا هر یک از مراحل مورد نظر اعمال شد و برای استقرار تیمارهای تداخل (حضور علف‌های هرز از زمان سبز شدن تا ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، و ۵۰ روز پس از سبز شدن لوپیاچیتی) اجازه داده شد که علف‌های هرز روییده در هر کرت تا فرا رسیدن هر یک از مراحل رشدی مزبور با گیاه زراعی رقابت نمایند. علاوه بر این دو تیمار مهار علف‌های هرز در تمام فصل و عدم مهار علف‌های هرز در سراسر فصل رشد نیز به ترتیب به عنوان شاهد مهار کامل و تداخل کامل در نظر گرفته شدند. برای بروز منحنی‌های عملکرد دانه لوپیاچیتی تحت تاثیر تیمارهای مهار و تداخل علف‌های هرز به ترتیب از توابع ریاضی گامپرترز و لجستیک استفاده شد. نتایج نشان داد که با طولانی شدن مدت تداخل علف‌های هرز عملکرد دانه لوپیاچیتی کاهش یافت، در حالی که طولانی شدن دوره‌های عاری از علف هرز مانع نقصان عملکرد گردید. در سال اول، دوره بحرانی تداخل علف‌های هرز در لوپیاچیتی با پذیرش ۵٪ کاهش عملکرد به مدت دو هفته از ۲۴ روز تا ۳۸ روز پس از سبز شدن برآورد گردید. با در نظر گرفتن مراحل فنولوژیک رشد لوپیاچیتی این دوره حد فاصل سومین سه برگچه‌ای (V3) تا قبل از شروع گلدهی (R1) واقع شد. در سال دوم به دلیل فشار بیشتر علف‌های هرز این دوره طولانی تر (۲۶ روز) بود، به طوری که شروع و پایان آن به ترتیب با ۱۸ و ۴۴ روز پس از سبز شدن لوپیاچیتی (دومین سه برگچه‌ای تا شروع غلافدهی) مقابله شد. در بین اجزاء عملکرد لوپیاچیتی، تعداد غلاف در بوته بیشترین همبستگی را با عملکرد دانه نشان داد و در عین حال حساس‌ترین جزء عملکرد نسبت به رقابت علف‌های هرز بود، به گونه‌ای که با افزایش دوره تداخل علف‌های هرز، این صفت به شدت کاهش یافت.

واژه‌های کلیدی: لوپیاچیتی (*Phaseolus vulgaris* L.) ، علف هرز ، تداخل ، مهار و دوره

بحرانی ، لوپیاچیتی

مقدمه :

توده‌های علف‌های هرز در مزارع لوپیاچیتی تا ۷۰ درصد عملکرد لوپیاچیتی را کاهش داد (۲۵).

۱- برگزاری استادیار، دانشجو و دانشیار گروه زراعت، دانشکده

کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

تاریخ دریافت: ۸۳/۲/۲۶

تاریخ پذیرش: ۸۳/۱۱/۱۹

علف‌های هرز از عوامل محدود کننده زیستی در بسیاری از گیاهان زراعی از جمله لوپیاچیتی هستند و در صورت عدم مهار مناسب باعث کاهش عملکرد و کیفیت محصول می‌شوند. پتانسیل خسارت‌زایی علف‌های هرز در مزارع لوپیاچیتی بسیار بالاست. مطابق گزارش وولی و همکاران (۱۹۹۳) عدم مهار

می باشد(۲۳). شروع دوره بحرانی مهار علفهای هرز نشان دهنده توانایی گیاه زراعی در رقابت با علفهای هرز مجاور خود می باشد، به طوری که از این زمان به بعد برای جلوگیری از کاهش عملکرد باید علفهای هرز حاضر در مزرعه مهار شوند. پایان دوره بحرانی مهار علفهای هرز نیز نشان دهنده زمانی است که دیگر علفهای هرز تازه سبز شده تأثیری بر عملکرد گیاه زراعی نداشته و مهار آنها ضرورت ندارد (۱۹، ۲۴ و ۲۵).

اکوباندو (۱۹۸۷) دوره بحرانی مهار علفهای هرز لوبياچیتی در نیجریه را بین ۱ تا ۶ هفته پس از کاشت تعیین نمود(۷). ولی و همکاران (۱۹۹۳) مشاهده کردند که در ایالت اونتاریو کانادا دوره بحرانی مهار علفهای هرز لوبيا سفید با پذیرش ۳٪ کاهش عملکرد، برای مناطق مختلف بین مرحله دومین سه برگچهای (V2) و ابتدای گلدهی است (۲۵). بر اساس گزارش فوجیو (۱۹۹۴) در کامرون دوره بحرانی مهار علفهای هرز در لوبياچیتی بین تشکیل اولین سه برگچهای (V1) و شروع مرحله گلدهی است (۱۳). به علاوه وی گزارش کرد که عملکرد دانه و تعداد غلاف در بوته به شدت تحت تأثیر رقابت علفهای هرز قرار می گیرند. مطالعات نگوچیو و همکاران (۱۹۹۷) در راستای تعیین دوره بحرانی مهار علفهای هرز در ارقام لوبيا سبز در دو منطقه از کامرون نشان داد که افت عملکرد لوبيا در اثر افزایش دوره تداخل علفهای هرز افزایش و با طولانی شدن دوره مهار علفهای هرز کاهش پیدا کرد (۱۹). آنها دوره بحرانی مهار علفهای هرز را برای یکی از ارقام بین اولین سه برگچهای و پر شدن غلاف و برای رقم دیگر بین مرحله سبز شدن (VE) و دومین سه برگچهای (V2) گزارش نمودند. طول دوره بحرانی مهار علفهای هرز در تمام آزمایش‌های ایشان با پذیرش ۵٪ کاهش عملکرد کمتر از ۲۵ روز به طول انجامید. بورنساید و همکاران (۱۹۹۸) با بررسی دوره بحرانی مهار

توان بالای علفهای هرز در رقابت با بوتهای لوبياچیتی برای دریافت نور، آب و مواد غذایی باعث کاهش محصول می گردد. به عنوان مثال وجود تنها *Solanum sarrochoides* (در هر متر ردیف کاشت لوبيا چیتی به طور متوسط عملکرد را ۱۳٪ کاهش داده است (۹).

لوگو و تالبرت (۱۹۸۹) در بررسی رقابت علف هرز تاج خروس سبز (*Amaranthus hybridus*) و علف خرچنگی (*Digitaria sanguinalis*) با لوبيا چیتی اظهار داشتند که تداخل این دو گونه به ترتیب با تراکم‌های ۷ و ۳/۷۵ بوته در هر متر ردیف کاشت، به مدت ۶ هفته پس از کاشت، عملکرد لوبياچیتی را به ترتیب ۲۱ و ۲۸ درصد کاهش دادند و طولانی شدن دوره تداخل آنها تا پایان فصل رشد، به ترتیب ۷۶ و ۷۲ درصد کاهش عملکرد لوبياچیتی را به دنبال داشت (۱۷).

یکی از روش‌های عمدۀ مهار علفهای هرز در لوبياچیتی مانند سایر محصولات، کاربرد علفکش‌های شیمیایی است. امروزه مصرف مداوم و بی‌رویه علفکش‌ها بدون توجه به زمان مناسب و مؤثر کاربرد آنها، علاوه بر آلودگی محیط زیست و به خطر انداختن سلامت انسان‌ها و سایر جانداران، باعث ظهور بیوتیپ‌های مقاوم علفهای هرز به علفکش‌ها شده است (۱۶). این مسئله باعث رویکردی جدی به مدیریت تلفیقی علفهای هرز (IWM)^۱ و استفاده از روش‌های غیر شیمیایی مهار علفهای هرز شده است (۱۹).

مدیریت تلفیقی علفهای هرز که سعی در به حداقل رساندن آثار سوء مهار علفهای هرز بر محیط زیست دارد (۲۰) شامل روش‌های متعددی است و مهار علفهای هرز در دوره بحرانی یعنی در زمانی که حداقل خسارت به علفهای هرز و کمترین اثر سوء به گیاه زراعی وارد شود یکی از این روش‌ها

۱ -Integrated weed management

میانگین بارندگی سالانه در این منطقه ۵۰۰ میلیمتر و میانگین بیشینه و کمینه دمای هوا به ترتیب $23/4$ و $6/4$ درجه سانتیگراد می‌باشد. تعداد روزهای یخنداش در این منطقه به طور متوسط ۸۰ روز در سال است. در مجموع محل اجرای آزمایش دارای آب و هوای نیمه مرطوب با تابستان‌های گرم و زمستان‌های نسبتاً سرد می‌باشد. خاک محل آزمایش از نوع لومی سیلتی با pH برابر با $7/5$ و سال قبل زیر کشت گندم بود. تیمارهای آزمایش شامل دوره‌های تداخل و دوره‌های بدون علف هرز بودند که به شرح زیر طراحی و مورد بررسی واقع شدند:

الف- دوره‌های بدون علف هرز؛ و چین علف‌های هرز از زمان رویش لوبياچيتی تا 10 ، 20 ، 30 ، 40 ، و 50 روز پس از آن، به علاوه یک تیمار مهار تمام فصل علف‌های هرز که به عنوان شاهد انتخاب شد.

ب- دوره های تداخل: در این تیمارهای به علف‌های هرز اجازه داده شد که تا مراحل فوق الذکر با لوبياچيتی رقابت کنند. همچنین یک تیمار عدم مهار علف‌های هرز در سراسر فصل رشد نیز به عنوان شاهد تداخل کامل انتخاب شد.

آزمایش در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار مورد بررسی قرار گرفت که در آن هر واحد آزمایشی شامل پنج ردیف کاشت به فواصل 50 سانتیمتر و طول 6 متر بود. فاصله بوته‌ها روی ردیف نیز 10 سانتیمتر در نظر گرفته شد.

کشت لوبياچيتی در تاریخ سیام خرداد ماه هر سال انجام شد. تلاش، رقم لوبياچيتی که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت جزو ارقام رشد نامحدود نیمه رونده و میان رس (از گروه 3) می‌باشد. به منظور تعیین تعداد و وزن خشک علف‌های هرز، نمونه برداری از علف‌های هرز برای تیمارهای تداخل، همزمان با اولین و چین آن تیمار در زمان تعیین شده و برای تیمارهای عاری از علف هرز در زمان برداشت محصول، زمانی که علف‌های هرز

علف‌های هرز لوبيا خشک^۲ در مینه‌سوتا اظهار داشتند که این دوره بین هفته سوم تا هفته پنجم یا ششم پس از کاشت اتفاق می‌افتد و بنابراین عملیات مهار علف‌های هرز نباید دیرتر از سه هفته پس از کاشت آغاز شود و این عمل باید تا هفته پنجم یا ششم ادامه پیدا کند تا حداکثر عملکرد لوبيا حاصل شود (۱۰).

تنوع گونه‌ای و فراوانی علف‌های هرز از یک سو و توان رقابتی گونه‌های مختلف گیاهان زراعی از سوی دیگر موجب می‌شوند تا دوره بحرانی کنترل علف‌های هرز در مناطق مختلف متفاوت باشد. از این رو نمی‌توان نتایج آنها را به مناطق دیگر تعمیم داد. با توجه به سطح زیر کشت نسبتاً وسیع لوبياچيتی در منطقه لردگان و حساسیت این گیاه به رقابت علف‌های هرز، تعیین دوره بحرانی مهار جمعیت طبیعی علف‌های هرز در مزرعه لوبياچيتی رقم تلاش در منطقه لردگان به عنوان هدف اصلی این تحقیق در نظر گرفته شد. انتظار می‌رود در کنار تحقق این هدف، اطلاعات ارزشمندی در مورد تنوع گونه‌ای علف‌های هرز موجود در بانک بذری خاک مزرعه و توان رقابتی لوبياچيتی‌چیتی با علف‌های هرز بدست آید و از طرفی شناخت عکس العمل اجزای عملکرد دانه لوبياچيتی چیتی به رقابت علف‌های هرز، مسیر تحقیقات به زراعی و به نژادی در جهت افزایش عملکرد این گیاه را هموارتر سازد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به صورت یک آزمایش مزرعه‌ای در دو سال زراعی $80-81$ و $1379-80$ در دشت آلونی شهرستان لردگان از توابع استان چهارمحال و بختیاری با مختصات جغرافیایی 31 درجه و 30 دقیقه عرض شمالی و 50 درجه و 47 دقیقه طول شرقی و ارتفاع 1700 متر از سطح دریا اجرا گردید.

2 -Dry bean

برای تجزیه آماری داده‌های سال اول و دوم آزمایش و تجزیه مرکب داده‌ها از روش PROC ANOVA در نرم افزار SAS (SAS System,V.6.2) استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها برای صفات مورد ارزیابی به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام گردید. همچنین برای رسم منحنی‌های مربوط به معادله گامپرترز و لجستیک نیز از نرم افزار CURVE EXPERT استفاده شد.

نتایج و بحث

عملکرد و اجزای عملکرد لوبياچیتی

جزیه آماری نتایج بدست آمده طی دو سال آزمایش نشان داد که اثر تیمارهای دوره‌های مهار و تداخل علف‌های هرز بر عملکرد دانه لوبياچیتی بسیار معنی‌دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های عملکرد لوبياچیتی نشان می‌دهد که تداخل علف‌های هرز از زمان رویش لوبياچیتی تا ۱۰ و ۲۰ روز پس از سبز شدن آن تاثیر معنی‌داری بر افت عملکرد نداشته است، به طوری که عملکرد دانه لوبياچیتی در این تیمارها با عملکرد تیمار شاهد کنترل علف هرز در سراسر فصل رشد معادل (۲۹۶۳/۴ کیلوگرم در هکتار) در یک گروه آماری قرار گرفت. همچنین کنترل علف‌های هرز از زمان کاشت تا ۴۰ و ۵۰ روز پس از رویش لوبياچیتی نتیجه مشابهی به بار آورد (جدول ۲). بر اساس این جدول همچواری طولانی مدت علف‌های هرز با لوبياچیتی به طور معنی‌داری باعث نقصان عملکرد دانه لوبياچیتی می‌گردد، به گونه‌ای که آلدگی مزرعه لوبياچیتی تا ۴۰، ۵۰ روز پس از سبز شدن لوبياچیتی و در سراسر فصل رشد عملکرد دانه لوبياچیتی را نسبت به تیمار شاهد (کنترل سراسر فصل) به ترتیب ۱/۴۵، ۳/۸۲ و ۷/۸۷ درصد کاهش دادند. این نتیجه با یافته‌های کریمی نژاد (۱۳۸۲) مطابقت دارد، به طوری که وی حداقل افت عملکرد

هنوز سبز بودند به روش تصادفی با استفاده از کادر ۵/۰ متر مربعی و با حذف اثر حاشیه‌ای انجام شد. در پایان فصل رشد نیز جهت تعیین اجزاء عملکرد دانه لوبياچیتی با در نظر گرفتن اثر حاشیه‌ای ۱۰ بوته از هر کرت به طور تصادفی انتخاب و مورد بررسی قرار گرفت. به منظور برآورد عملکرد دانه لوبياچیتی نیز سه متر طولی از خطوط میانی هر کرت برداشت و بر مبنای رطوبت ۱۴٪ به صورت درصدی از عملکرد شاهد قادر رقابت (مهار تمام فصل علف‌های هرز) محاسبه گردید. رابطه بین عملکرد لوبياچیتی و طول دوره مهار با استفاده از معادله ریاضی گامپرترز^۱ (معادله ۱) و رابطه کاهش عملکرد لوبياچیتی و طول دوره تداخل علف‌های هرز نیز با استفاده از معادله ریاضی لجستیک^۲ (معادله ۲) به روش رگرسیون غیر خطی (۱۰) برآش داده شد. در پایان با استفاده از این دو منحنی برای دو حالت کاهش مجاز عملکرد در حد ۵ و ۱۰ درصد، دوره بحرانی مهار علف‌های هرز برآورد شد.

(معادله ۱):

$$Y = A \exp(-B \exp(-K T))$$

(معادله ۲):

$$Y = \left\{ \frac{1}{(D \exp(K(T-x)) + F)} + \left(\frac{F-1}{F} \right) \right\} * 100$$

Y = عملکرد دانه لوبياچیتی (درصد از شاهد قادر رقابت)

$\exp =$ تابع نمایی

T = روزهای پس از سبز شدن

X = نقطه عطف بر حسب روز (در اینجا روز ۳۸) در معادله لجستیک

F,D,K = مقادیر ثابت در معادله لجستیک

A = مجانب عملکرد (درصد از شاهد قادر رقابت) در معادله گامپرترز

B, K = مقادیر ثابت در معادله گامپرترز

S = خطای معیار معادله

بررسی ضرایب همبستگی بین عملکرد و اجزاء عملکرد لوبياچیتی در دو سال آزمایش حاکی از وجود همبستگی بالا و معنی‌داری بین عملکرد و تعداد غلاف در بوته می‌باشد. ضرایب همبستگی مذبور برای سال اول، دوم و دو سال آزمایش به ترتیب 0.869 ، 0.908 و 0.894 بدست آمد. به این ترتیب می‌توان اظهار داشت که افزایش دوره‌های تداخل علف‌های هرز از طریق کاهش تعداد غلاف در بوته، عملکرد لوبياچیتی را کاهش می‌دهد. این نتایج با یافته‌های آدامز (۱۹۶۷) و بنت و همکاران (۱۹۷۷) مبنی بر معرفی کاهش تعداد غلاف در بوته به عنوان شاخص‌ترین پاسخ لوبياچیتی به تنفس علف‌های هرز مطابقت دارد (۶، ۸). وولی و همکاران (۱۹۹۳) نیز تعداد غلاف در بوته را حساس‌ترین جزء عملکرد به تداخل علف‌های هرز معرفی کرده‌اند (۲۵). در همین ارتباط هادی‌زاده و رحیمیان، (۱۳۷۷) نیز ضمن بررسی تاثیر رقابت علف‌های هرز در سویا از میان اجزاء عملکرد، مهم‌ترین آن‌ها را تعداد غلاف در بوته بر Sherman اند (۵).

دانه سویا را در تیمار شاهد تداخل تمام فصل مشاهده نمود. عملکرد سویا در این تیمار نسبت به شاهد عاری از علف‌های هرز نزدیک به $82/27\%$ کاهش یافت (۴).

روند کاهش عملکرد دانه لوبياچیتی را می‌توان به سایه- اندازی علف‌های هرز، ریزش گل‌ها به دلیل وجود رقابت، کاهش اجزای عملکرد و تخصیص بیشتر مواد فتوستنتزی به رشد رویشی (بدلیل سایه اندازی علف‌های هرز و افزایش ارتفاع بوته) نسبت داد. از طرف دیگر، کاهش عملکرد دانه لوبياچیتی به موازات تداوم حضور علف‌های هرز در طول فصل رشد را می‌توان ناشی از قدرت رقابت گونه‌های مختلف علف‌های هرز موجود دانست.

علی‌رغم معنی‌دار شدن اثر تیمارهای مهار و تداخل علف هرز بر تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف در سال اول و دوم آزمایش، تجزیه مرکب داده‌های دوساله (جدول ۱) حاکی از آن است که اثر سال بر تعداد غلاف در بوته در سطح 1% معنی‌دار شد ولی سایر اجزاء عملکرد (تعداد دانه در غلاف و وزن صد دانه) از نظر آماری تفاوت معنی‌داری نشان ندادند.

جدول ۱ - تجزیه واریانس مرکب عملکرد و اجزاء عملکرد لوبياچیتی تحت تاثیر تیمارهای مهار علف‌های هرز طی سال‌های ۱۳۸۰-۸۱ و ۱۳۷۹-۸۰

MS صفات مورد اندازه‌گیری						
دانه	وزن صد دانه	تعداد غلاف در بوته	تعداد غلاف در غلاف	عملکرد	d.f.	منابع تغییر
0.804^{ns}	0.212^{ns}	$794/707^{xx}$	$30/707^{xx}$	۱	سال	
$5/0.27$	0.896	$13/11$	$3/129$	۶	خطا	
$7/175^{ns}$	$1/137^{xx}$	$385/624^{xx}$	$15/0.3^{xx}$	۱۱	تیمار	
$3/245^{ns}$	0.072^{ns}	$7/817^x$	$0/694^{xx}$	۱۱	تیمار×سال	
$3/752$	0.121	$3/912$	$0/219$	۶۶	خطا	
$5/623$	$13/198$	$11/134$	$14/900$	CV		

\times : معنی دار در سطح احتمال 5% ns : غیرمعنی دار بودن xx : معنی دار در سطح احتمال 1%

جدول ۲- مقایسه میانگین های عملکرد و اجزای عملکرد لوپیاچیتی تحت تاثیر دوره های عاری از علف هرز و دوره های تداخل علف هرز (داده های مربوط به دو سال آزمایش مورد استفاده قرار گرفته است) به روش آزمون چند دامنه ای داتکن در سطح %.۵.

تیمارها	عملکرد (کیلو گرم در هکتار)	تعداد غلاف در بوته	تعداد غلاف	وزن صد دانه (گرم)
دوره های عاری از علف هرز				
از کاشت تا ۱۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۱۵۷۱/۸D	e	۱۲/۵۴۳	۲/۳۰۵de
از کاشت تا ۲۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۱۹۷۷dc	d	۱۶/۷۷۶d	۲/۳۸۱cde
از کاشت تا ۳۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۲۳۵۲/۸bc	c	۲۰/۲۴۸d	۲/۷۸۶bcde
از کاشت تا ۴۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۲۸۲۵/۲۹ a	a	۲۲/۹۲۲bc	۲/۸۶۵bc
از کاشت تا ۵۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۲۹۲۵ a	a	۲۲/۵۶۶bc	۳/۰۲۷ab
کنترل سراسر فصل (شاهد)				۳/۰۱۰a
دوره های آلوده به علف هرز				
از کاشت تا ۱۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۲۹۲۲/۴ a	a	۲۴/۵۶b	۲/۸۹۸b
از کاشت تا ۲۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۲۷۳۶/۵ ab	b	۲۱/۴۴c	۲/۷۶۶bcd
از کاشت تا ۳۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۲۳۷۲/۶ bc	c	۱۷/۱۶d	۲/۷۰۹b
از کاشت تا ۴۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۱۶۲۶/۸ d	d	۱۲/۲۳e	۲/۳۷۷cde
از کاشت تا ۵۰ روز پس از رویش لوپیاچیتی	۵۲۳/۷ e	e	۷/۹۹f	۲/۱۷۵e
تداخل در سراسر فصل (شاهد)				۲/۱۴۵e

× در هر ستون میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند فاقد اختلاف آماری معنی دار می باشند

جدول ۳- مقادیر پارامتری برآورد شده معادلات گامپرتر و لجستیک به همراه انحراف معيار و ضریب همبستگی معادلات مربوطه

$Y = \{ (1 / (D \exp (K(T - x)) + F)) + ((F - 1) / F) \} * 100$					معادله لجستیک	
پارامتر						S
K	x	D	F	R ²		
سال ۱۳۷۹-۸۰	۰/۲۲	۳۸	۱/۳۴	۱/۱۳	۰/۹۹۷۰۴۱	۴/۱۴۵۳۶۴
سال ۱۳۸۰-۸۱	۰/۱۳۸	۴۰/۷۱۷	۱/۲۳۲	۱/۰۸۷	۰/۹۹۳۳۰	۶/۰۲۰۴
$Y = A \exp (-B \exp (-K T))$					معادله گامپرتر	
پارامتر						
A	B	K	R ²	S		
سال ۱۳۷۹-۸۰	۱۰۲/۵۸۹۷	۱/۷۸۶۹۵	۰/۰۸۱	۰/۹۶۰۷۶۱	۶/۲۲۶۰۷۶	
سال ۱۳۸۰-۸۱	۱۰۲/۷۵۹	۲/۳۸۹	۰/۰۷۶۵	۰/۹۹۷۳۳	۳/۱۳۵	

همراه معادله برازش یافته برای هر یک از اجزاء دوره بحرانی در جدول (۳) آمده است.

سال اول:

در سال زراعی ۱۳۷۹-۸۰ بر اساس ۵٪ سطح مجاز کاهش عملکرد، دوره بحرانی مهار علفهای هرز، تقریباً بین ۲۴ تا ۳۸ روز پس از سبز شدن برآورد گردید. این دوره دو هفته‌ای از مرحله سومین سه برگچه‌ای تا قبل از شروع گلدهی لوبياچیتی ادامه پیدا می‌کند. در کانادا (۲۵) و کامرون (۱۳) محدوده مشابهی به عنوان دوره بحرانی مهار علفهای هرز در لوبياچیتی برآورد شده است. به طوری که برای اجتناب از کاهش عملکرد لوبياچیتی، بر مهار علفهای هرز در فاصله دومین سه برگچه‌ای تا ابتدای گلدهی تاکید شده است. در تحقیق حاضر با افزایش سطح مجاز کاهش عملکرد (۱۰٪) دوره بحرانی کوتاه‌تر شده، به طوری که یک دوره ۶ روزه از ۲۷ تا ۳۳ روز پس از سبز شدن لوبياچیتی قابل تشخیص می‌باشد (شکل ۱). به عبارت دیگر چنانچه مهار علف هرز (وجین) تنها یک بار در روز بیست و هفتم پس از سبز شدن

دوره بحرانی

تعییرات عملکرد دانه لوبياچیتی لوبيا در تیمارهای مختلف دوره مهار و دوره تداخل علف هرز نشان داد که تاثیر مدت حضور علفهای هرز متفاوت است (جدول ۲) به طوری که با طولانی شدن دوره‌های تداخل علفهای هرز، نقصان عملکرد دانه لوبياچیتی بیشتر شد و با طولانی شدن دوره‌های عاری از علف هرز عملکرد دانه لوبياچیتی افزایش یافت. البته حضور علفهای هرز در ابتدای فصل رشد (تا ۲۰ روز پس از سبز شدن لوبياچیتی) و انتهای فصل تاثیر معنی‌داری بر عملکرد ندارد. از آنجا که آزمون‌های معمول مقایسه میانگین فقط اختلاف آماری تیمارهای آزمایشی را می‌سنجند و ممکن است این نقاط (تیمارهای آزمایشی) نقطه واقعی آغاز یا خاتمه دوره بحرانی نباشند از سوی محققین توصیه نمی‌شوند (۱۱). لذا با استفاده از روش برازش منحنی و برآورد دوره بحرانی مهار علفهای هرز می‌توان به ازای هر روز، افزایش یا کاهش عملکرد لوبياچیتی را محاسبه نمود. مقادیر تخمین پارامترها در توابع گامپرتر و لجستیک به

مرحله V7 به بعد نیز باعث افزایش معنی دار عملکرد نمی شود (۱). این در حالی است که کریمی نژاد و همکاران (۱۳۸۳) این دوره بحرانی در مزرعه سویا در کرج را برای ۵٪ کاهش مجاز عملکرد بین ۲۴ تا ۶۵ روز پس از سبز شدن (از مرحله V4 تا R4) و برای ۱۰٪ کاهش مجاز عملکرد بین ۲۷ تا ۶۰ روز پس از سبز شدن (از مرحله V4.5 تا R3) بدست آوردند. ایشان علت طولانی بودن دوره بحرانی کنترل علفهای هرز در آزمایش خود را یکی کم بودن قدرت رقابتی سویا و دیگری بالا بودن توان رقابت علفهای هرز موجود در مزرعه دانسته اند (۳). در همین رابطه به نظر می رسد در لگومهای دانه ای نظیر سویا و لوپیاچیتی هم زمانی رشد رویشی و زایشی در زمان گذار از مرحله رویشی به زایشی، قدرت رقابت گیاه زراعی را کاهش می دهد.

بیomas علفهای هرز:

در سال اول گونه های کنف وحشی (*Hibiscus trionum*), تاج خروس وحشی (*Amaranthus retroflexus*) و عروسک پشت پرده (*Physalis alkekengi*) به ترتیب با تراکم ۱۶، ۵۸ و ۱۲ بوته در متر مربع علفهای هرز غالب مزرعه را تشکیل دادند و علفهای هرزی چون توق (*Xanthium strumarium*), سلمه تره (*Chenopodium album*) و سوروف (*Echinochloa crus-galli*) نیز به طور پراکنده در مزرعه مشاهده شدند. فلور علفهای هرز مزرعه در سال دوم نیز همانند سال اول بود با این تفاوت که تراکم علفهای هرز افزایش پیدا کرده بود. در این سال نیز کنف وحشی، تاج خروس وحشی و عروسک پشت پرده به ترتیب با تراکم ۸۷، ۲۵ و ۲۵ بوته در متر مربع بیشترین فراوانی را داشتند و علفهای هرز توق، سلمه تره و سوروف نیز به طور پراکنده در مزرعه مشاهده گردیدند. با طولانی شدن دوره تداخل از ابتدای صل، به دلیل بروز پدیده خود تنکی تعداد علفهای

انجام گردد تنها ۱۰٪ کاهش عملکرد در اثر رقابت علفهای هرز حاصل می شود.

سال دوم:

در سال زراعی ۱۳۸۰-۸۱ به دلیل اجرای طرح در داخل زمین زراعی سال قبل، تراکم علفهای هرز بیشتر بود. لذا دامنه دوره بحرانی مهار علفهای هرز در این سال نسبت به سال اول وسیع تر گردید. بر اساس ۵٪ سطح مجاز کاهش عملکرد، دوره بحرانی مهار علفهای هرز در این سال تقریباً بین ۱۸ تا ۴۴ روز پس از سبز شدن لوپیاچیتی قابل تشخیص بود. این دوره با شروع مرحله دومین سه برگچه ای تا شروع به غلاف رفتن لوپیاچیتی مقابله گردید. افزایش توان رقابتی علفهای هرز در اثر تراکم و بیوماس بیشتر را می توان به عنوان یکی از دلایل طولانی شدن دوره بحرانی در این سال مطرح نمود. با افزایش سطح مجاز کاهش عملکرد (۱۰٪) دوره بحرانی کوتاه تر شد به طوری به یک دوره ۱۴ روزه در فاصله ۲۴ تا ۳۸ روز پس از سبز شدن لوپیاچیتی تقلیل یافت (شکل ۲).

در تحقیقات مشابهی که به منظور برآورد دوره بحرانی مهار علفهای هرز در گیاهان زراعی مختلف از جمله ذرت (۱۴)، برنج (۲۶)، جبوبات (۹)، سویا (۱۵، ۲۴) انجام گرفته است، نتایج متفاوت بوده است. آنچه مسلم است تنوع یافته های این مطالعات ناشی از عکس العمل گونه های مختلف گیاه زراعی و تاثیر عوامل مختلف محیطی است که برآیند اثر آنها بسته به شرایط محیطی و زیستی آزمایش باعث تغییر نتایج می شود. به طور مثال چائی چی و احتشامی (۱۳۸۰) به این نتیجه رسیدند که زمان اوج رقابت علفهای هرز در سویا از مرحله تولید سومین گره (V3) تا مرحله تولید هفتمین گره (V7) بوده و کنترل آنها در این دوره از کاهش معنی دار عملکرد جلوگیری می کند. بدین ترتیب سویا می تواند حضور علفهای هرز را بدون کاهش عملکرد تا مرحله V3 تحمل نماید. در ضمن کنترل علفهای هرز از

هرز در هنگام برداشت به میزان شایان توجهی کاهش یافت (شکل‌های ۵ و ۶). ولی و همکاران (۱۹۹۳) نیز نتایج مشابهی بدست آورده و اظهار داشته‌اند که با مهار علف‌های هرز تا پایان دوره بحرانی، رشد گیاهچه‌های علف‌های هرز ظاهر شده پس از این دوره، به دلیل غالیت گیاه زراعی و بسته شدن کانوپی آن تاثیری بر عملکرد نداشته و در برداشت محصول مشکلی ایجاد نمی‌کنند (۲۵). در این رابطه می‌توان اظهار داشت که در غیاب علف‌های هرز در مراحل رشد رویشی، گیاه زراعی به طور کارآمد تری از نهادهای نور، آب و عناصر غذایی خاک بهره برده و در نتیجه با توسعه سریعتر تاج پوشش (کانوپی) خود فرصت رشد و رقابت را از علف‌های هرز سبز شده پس از دوره بحرانی سلب خواهد نمود.

نتیجه گیری

به این ترتیب بر اساس ارزیابی همه جانبی داده‌های تحقیق حاضر که از تعامل عکس‌العمل، لوبياچیتی به رقابت علف‌های هرز (با توجه به تراکم، وفور نسبی، تنوع گونه‌ای و بیوماس آنها) در شرایط آب و هوایی منطقه لردگان به دست آمده می‌توان اظهار داشت که برهمکنش توان رقابتی علف‌های هرز با توان رقابتی لوبياچیتی در مراحل مختلف رشد و شرایط آب و هوایی منطقه، دوره بحرانی مهار علف‌های هرز (با پذیرش ۵٪ کاهش عملکرد) در این زراعت را به طور متوسط یک دوره ۲۰ روزه در فاصله ۲۱ تا ۴۱ روز پس از سبز شدن لوبياچیتی تعیین می‌نماید. به این معنی که به منظور جلوگیری از کاهش عملکرد دانه لوبياچیتی در منطقه لردگان، هرگونه اقدام در راستای مهار علف‌های هرز می‌باشد از مرحله سومین سه برگ‌چهای تا قبل از شروع گلدهی لوبياچیتی صورت گیرد.

هرز روند کاهشی از خود نشان دادند، به طوری که بیشترین رویش علف‌های هرز در ابتدای فصل و کمترین آنها در انتهای فصل مشاهده شد (شکل‌های ۳ و ۴). با توجه به روند افزایش وزن خشک علف‌های هرز در تیمارهای مذکور و همچنین مسئله خود تنکی میان علف‌های هرز (۲۴،۲۱) می‌توان دریافت که اگرچه تعداد کل علف‌های هرز در سال اول ۵۹٪ و در سال دوم ۵۵٪ کاهش یافت ولی آنهایی که باقی ماندند و به انتهای فصل رسیدند وزن خشک زیادی پیدا کرده و از این طریق فشار رقابت خود را تحملی کردن. محققین دیگر (۵،۱۲،۱۸،۲۲) نیز نتایج مشابهی را در رابطه با علف‌های هرز مزارع لوبياچیتی، سویا و سایر گیاهان زراعی گزارش کرده‌اند. به طور مثال تحقیقات حجازی و همکاران (۱۳۸۰) که به منظور تعیین دوره بحرانی کنترل علف‌های هرز در ذرت سیلوبی انجام شده بود، نشان داد که بین وزن خشک علف‌های هرز و وزن خشک ذرت سیلوبی یک رابطه خطی معکوس وجود دارد (۲).

با توجه به قانون ثبات نهایی عملکرد (۵)، میزان عملکرد ماده خشک یک واحد مشخص از سطح زمین، مقدار معینی می‌باشد. بنابر این با توجه به اینکه با افزایش طول دوره‌های تداخل، وزن خشک علف‌های هرز افزایش می‌یابد (شکل ۳)، بدیهی است که وزن خشک گیاه زراعی کاهش خواهد یافت.

چنانکه از شکل‌های ۳ و ۴ قابل تشخیص است، شروع افزایش شدید وزن خشک علف‌های هرز تقریباً با شروع دوره بحرانی مهار علف‌های هرز مطابق می‌باشد. با افزایش دوره عاری از علف‌های هرز از ابتدای فصل، تعداد علف‌های هرز، مانند وزن خشک روند کاهشی از خود نشان دادند. به علاوه وقتی که لوبياچیتی تا پایان دوره بحرانی، عاری از علف هرز نگهداشته شد تجمع بیوماس علف‌های

منابع

- ۱- چائی‌چی، م. و احشامی، م. ۱۳۸۰. تاثیر زمان و چین بر ترکیب گونه‌ای، تراکم و وزن خشک علف‌های هرز در سویا (*Glycine max L. Merr*). مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۲. شماره ۱. صفحات ۱۰۷ - ۱۱۹.
- ۲- حجازی، ا.، نامجویان، ش. و رحیمیان مشهدی، ح. ۱۳۸۰. دوره بحرانی کنترل علف‌های هرز در ذرت سیلویی. مجله علوم و صنایع کشاورزی. جلد ۱۵. شماره ۱. صفحات ۷۹-۸۶.
- ۳- کریمی نژاد، ر.، آقاعلیخانی، م. و دانشیان، ج. ۱۳۸۳. دوره بحرانی مهار علف‌های هرز در زراعت سویا. مجله پژوهش در علوم کشاورزی، سال چهارم، شماره اول صفحات ۱ - ۱۰.
- ۴- کریمی نژاد، ر. ۱۳۸۲ . تاثیر تداخل جمعیت طبیعی علف‌های هرز بر عملکرد و رشد و نمو سویا، پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۶۵ صفحه.
- ۵- هادی‌زاده، م. ح. و رحیمیان، ح. ۱۳۷۷. دوره بحرانی کنترل علف‌های هرز در سویا. مجله بیماری‌های گیاهی، جلد ۳۴ . شماره ۱۰۶ - ۹۲ . صفحات ۹۲ - ۱۰۶ .
- 6- Adams, M. W. 1967. Basis of yield component compensation in crop plants with special reference to the field bean. *Crop Sci.* 7: 505-510.
- 7- Akobundua, I. O. 1987. Weed science in the tropics, Principles and parameters. John Wiley and Sons. New York, 522pp.
- 8- Bennet, J. P., M. W. Adams, and C. Burga. 1977. Pod yield component variation and intercorrelation in *Phaseolus vulgaris* L. as affected by planting density. *Crop Sci.* 17: 73-75.
- 9- Blackshaw, R. E. 1991. Hairy nightshade (*Solanum sarrochoides*) interference in dry bean (*Phaseolus vulgaris* L.). *Weed Sci* 39: 48-53.
- 10- Burnside, O. C., M. J. Weinse, B. J. Holder, S. Weisberg, E. A. Ristau, M. M. Johnson and J. H. Cameron. 1998. Critical period for weed control in dry bean (*Phaseolus vulgaris*). *Weed Sci.* 46: 301-306.
- 11- Cousens, R. 1988. Misinterpretation of results in weed research through inappropriate use of statistics. *Weed Res.* 28: 281-284.
- 12- Dawson, J. H. 1964. Competition between irrigated field beans and annual weeds. *Weeds*. 12: 206-208.
- 13- Fouejio, D. 1994. Lutee integree contre les adventices en culture de haricot (*Phaseolus vulgaris L.*) effect de la periode de desherbage et determination de la periode critique de nusibilite des adventices. Mowente de fin d'etudes, ENSA, Universite Dschang, Cameroun, 99pp.

- 14- Hall, M. R., C. J. Swanton, and G. W. Anderson. 1992. The critical period of weed control in grain corn (*Zea mayz* L.). *Weed Sci.* 40: 441-447.
- 15- Harrison, S. K. 1990 .Interference and seed production by common lambs-quarters (*Chenopodium album* L.) in soybean (*Glycine max* L.). *Weed Sci.* 38: 113-118.
- 16- John, T. O., M. P. Sharma, K. N. Harker, D. Marice, M. N. Barg, and R. B. Blakshow. 1994. Wild oat (*Avena fatua*) population resistant to triallate is also resistant to Difenoquat. *Weed Sci.* 42: 195-199.
- 17- Lugo, M. and R. E. Talbert. 1989. Large crabgrass and smoot pigweed interference in snap bean. Proceeding of the Annual Meeting – Arkansas – Horticultural Society. 110-132.
- 18- Neary, P. E. and B. A. Majek. 1988. Common cocklebur interference in snap bean (*Phaseolus vulgaris*). Proceeding 42-nd annual meeting of the Northeastern Weed Sci. Society, 203.
- 19- Negoujio, M., J. Foko. and D. Fouejio. 1997. The critical period of weed control in common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) in Comeroon. *Crop Protection.* 16:2, 127-133.
- 20- Shaw, W. C. 1985. Integrated weed management systems technology for agroecosystem management. In: N. B. Manava. (Ed). *CRC Handbook of Natural Pesticides: Methods.* Vol, I. CRC Press, Boca Raton, FL. 55-59.
- 21- Silvertown, J. W. 1982. *Introduction to plant population ecology.* Longman Inc. New York. 209 pp.
- 22- Singh, M., M. C. Saxena, B. E. Abu-Irmaileh, S. A. Al- Tahabi and N. I. Haddad. 1996. Estimattion of critical period of weed control. *Weed Sci.* 44: 273-283.
- 23- Swanton, C. J. and S. F. Weise. 1991. Integrated weed management. The rational and approaches. *Weed Tech.* 5: 657-663.
- 24- van Acker, R. C., C. J. Swanton and S. F. Weise. 1993. The critical period of weed control in soybean (*Glycine max* L.). *Weed Sci.* 41: 194-200.
- 25- Woolly, B. I., T. E. Michaels, M. R. Hall and C. J. Swanton. 1993. The critical period of weed control in white bean (*Phaseolus vulgaris*). *Weed Sci.* 41: 180-184.
- 26- Zimdahl, R. L. 1987. The concept and application of critical weed, free period, In " Weed management in agroecosystems; Ecological approaches" Altieri, M. A. and Lieberman (eds). CRC Press. Boca Raton, Florida